

בְּאֲנֹן נִקְבִי אֲבָנִין וְסֻלְקִין וּמְלִיִן לְשִׁבְעַ יָמִין. עַד
כָּאֵן שִׁבְעָה גְּזוּנֵי נְהוּרִין בְּרָזָא עֲלָאָה.

שִׁבְעָה נְהוּרִין אַחֲרֵינִין מִתְּפֻלְגִין לְשִׁבְעָה יָמִים.
וַיִּמָּא חַד כְּלִיל לֹון. הֵהוּא יִמָּא חָד, אִיהוּ
יִמָּא עֲלָאָה דְכְּלָהוּ שִׁבְעַ יָמִין כְּלִילָן בִּיהַ. שִׁבְעָה
נְהוּרִין אֵלִין עָאֵלִין לְגוּ הֵהוּא יִמָּא וּמְחָאֵן לִיהַ לְיִמָּא
(לְשִׁבְעִין) לְשִׁבְעָה סְטָרִין. וְכַל סְטָרָא וְסְטָרָא אֲתִפְלַג
לְשִׁבְעָה נְחֻלִין. כְּדִכְתִּיב, (ישעיה יא) וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים
וְגו' וְכַל נְחָלָא וְנְחָלָא אֲתִפְלַג לְשִׁבְעָה נְהוּרִין. וְכַל
נְהוּרָא וְנְהוּרָא אֲתִפְלַג לְשִׁבְעָה אֲרַחִין. וְכַל אֲרַחָא
וְאֲרַחָא אֲתִפְלַג לְשִׁבְעָה שְׁבִילִין. וְכַל מִימּוּי דְיִמָּא
כְּלָחוּן עָאֵלִין לְגְּזוּיָהוּ.

שִׁבְעָה נְהוּרִין סֻלְקִין וְנְחֻתִין לְשִׁבְעָה סְטָרִין. שִׁבְעָה
נְהוּרִין עֲלָאִין עָאֵלִין לְגוּ יִמָּא. שְׁתָּא אֲנֹן

לשון הקודש

לְשִׁבְעָה צְדָדִים. וְכַל צַד וְצַד נְחָלָק
לְשִׁבְעָה נְחָלִים, כְּפָתוּב (ישעיה יא) וְהִכָּהוּ
לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְגו'. וְכַל נְחַל וְנְחַל נְחָלָק
לְשִׁבְעָה נְהוּרִין, וְכַל נְהוּר וְנְהוּר נְחָלָק
לְשִׁבְעַ דְּרָכִים, וְכַל דְּרָךְ וְדְרָךְ נְחָלָקָת
לְשִׁבְעָה שְׁבִילִים, וְכַל מִימֵי הַיָּם כְּלָם
נְכַנְסִים לְתוּכָם.

שִׁבְעָה אורות עולים ויורדים לשבועה
צְדָדִים. שִׁבְעָה אורות עליונים נְכַנְסִים

ובוקעים אותם. אותם שעולים נְכַנְסִים
בְּאוּתָם נְקִבֵי הָאֲבָנִים, ועולים וממלאים
לְשִׁבְעַת הַיָּמִים. עַד כָּאֵן שִׁבְעָה גְּזוּנִים שָׁל
אורות בסוד עליון.

שִׁבְעָה אורות אחרים נְחָלָקִים לְשִׁבְעָה
יָמִים, וַיִּם אֶחָד כּוֹלָל אוּתָם. אוּתוּ הַיָּם
הָאֶחָד הוּא יָם הָעֲלִיּוֹן שְׁכַל שִׁבְעַת הַיָּמִים
כְּלוּלִים בּוּ. שִׁבְעָה אורות הִלְלוּ נְכַנְסִים
לְתוּךְ אוּתוּ הַיָּם וּמְכִים כּוּ לַיָּם וּלְשִׁבְעִים

וַיִּמְחַד עֲלָאָה נַפְקִי. כְּמַה דְּנִטִּיל יַמָּא הָכִי פְּלִיג מִיּוּמֵי
 לְכָל אַנּוּן יַמִּין. לְכָל אַנּוּן נְהָרִין. חַד תַּנִּינָא לְתַתָּא
 בְּסִטְר שְׂמַאלָא שְׂאֵט בְּכָל אַנּוּן נְהָרִין אֲתֵי בְּסִטְר
 קְשִׁקְשׁוּי כְּלַהוּן תְּקִיפִין כְּפַרְזֵלָא וּמָטִי לְשִׂאבָא וְשִׂאִיב
 אֲתַרְהֵי. וְכָל אַנּוּן נְהָרִין אֲתַחְשְׁבֵן קַמֵּיהֵי. פּוּמִיָּה
 וְלִישְׁנִיָּה מְלַהֲטָא אֲשָׂא (חֲדוּד דְּלִישְׁנִיָּה) חֲדוּד לִישְׁנִיָּה
 בְּחֲרַבָּא תְּקִיפָא.

עַד דְּמָטִי לְמִיעֵל לְמַקְדָּשָׁא גּוּ יַמָּא וּכְדִין סָאִיב
 מַקְדָּשָׁא וְאֲתַחְשְׁבֵן נְהָרִין. וְנְהָרִין עֲלָאִין סְלָקִין
 מִן יַמָּא. כְּדִין יַמָּא מִתְּפַלְגִין מִיּוּמֵי בְּסִטְר שְׂמַאלָא
 וַיַּמָּא קָאֲפִי וְלֹא נִגְדִין מִיּוּמֵי. וְעַל דָּא רָזָא דְּמַלְכָּה
 כְּמַה דְּכִתִּיב וְהִנְחֵשׁ הָיָה עָרוֹם מְכַל חַיִּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר
 עָשָׂה יי אֱלֹהִים. רָזָא דְּחַוְיָא בִּישָׂא נְחִית מִתַּתָּא
 לְעִילָא (ס"י פְּעִילָא לְתַתָּא) וְהוּא שְׂאֵט עַל אֲפִי מִיּוּן מְרִירָן.

לשון הקודש

עַד שְׂמַנִּיעַ לְהַכְנִס לְמַקְדָּשׁ לְתוּדָה הָיָה,
 וְאִזּוּ מְטַמֵּא אֶת הַמַּקְדָּשׁ וְהָאוֹרוֹת
 נְהַשְׁכִּיב, וְאוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים עוֹלִים מֵהֵימָן.
 וְאִזּוּ נַחְלָקִים מִיּוּמֵי הָיָה בְּעַד שְׂמַאל, וְהָיָה
 קוּפָא וּמִיּוּמֵי לֹא זוֹרְמִים. וְעַל זֶה סוּד
 הַדְּבָר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וְהִנְחֵשׁ הָיָה עָרוֹם
 מְכַל חַיִּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' אֱלֹהִים.
 סוּד הַנְּחֵשׁ הָרַע יוֹרֵד מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה וּסְיֵי
 מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה, וְהוּא שְׂטֵט עַל פְּנֵי הַמַּיִם

לְתוּדָה הָיָה. שְׂשָׂה הֵם, וּמַעְלִיּוֹן אֶחָד
 יוֹצֵאִים. כְּמוֹ שֶׁנִּזְכָּר הָיָה, כִּדְ מַחְלָק
 מִיּוּמֵי לְכָל אוֹתָם יַמִּים, לְכָל אוֹתָם
 נְהָרוֹת. תַּנִּין אֶחָד לְמַטָּה בְּעַד שְׂמַאל שְׂטֵט
 בְּכָל אוֹתָם נְהָרוֹת בָּא בְּעַד. קְשִׁקְשׁוּי
 בְּלִשָׁן חֲזָקִים כְּבַרְזֵל, וּמִנִּיעַ לְשִׂאִיב, וְשִׂאִיב
 מְקוּמָה. וְכָל אוֹתָם הָאוֹרוֹת נְהַשְׁכִּיב
 לְפָנָיו. פִּיּוּ וּלְשׁוֹנוֹ לּוֹחֲטִים אֵשׁ. וְהָד לְשׁוֹנוֹ
 מְחַדָּדֵת לְשׁוֹנוֹ בְּחֲרַב חֲזָקָה.

וְנָחִית לְאַפֵּי לְתַתָּא עַד דִּיפְלוּן גּוּ רִשְׁתּוּי.

הַאי חוּיָא הִיא מוֹתָא דְעֵלְמָא. וְהוּא עָאֵל בְּמַעוּי
דְסַתִּים דְּבַר נָשׁ, הוּא לְסֵטֵר שְׂמַאֲלָא. וְאִית
חוּיָא אַחְרָא דְחַיִּי בְּסֵטֵר יְמִינָא. תְּרוּוּיְהוּ אֲזִילִי עִמִּיהָ
דְּבַר נָשׁ. כְּמָה דְאוּקְמוּתָהּ.

מִכָּל חַיֵּי הַשְּׂדֵה דְהָא כָּל שְׂאֵר חַיִּין דְּחַקְלָא לִית
בְּהוּ חַפִּים לְאַבְאָשָׁא כְּהַאי. בְּגִין דְּאִיהוּ זִוְהָמָא
דְּדִהָבָא. וְוִי לְמַאן דְּאֵתְמֹשִׁיךְ אֲבַתְרִיהָ. דְּאִיהוּ גָרִים
לִיהָ מוֹתָא וְלִכְל דְּאֵתְיִין אֲבַתְרִיהָ. וְהָא אוּקְמוּתָהּ.
אָדָם אֲמֹשִׁיךְ אֲבַתְרִיהָ לְתַתָּא וְנָחִית לְמַנְדַּע בְּכָל מַה
דְּלְתַתָּא. כְּמָה דְנָחִית, הָכִי אֵתְמֹשִׁיךְ רַעוּתִיהָ וְאַרְתּוּי
אֲבַתְרִייהוּ עַד דְּמַטִּין לְהַאי חוּיָא וְחִמוּ תִיאוּבְתִיהָ
דְּעֵלְמָא וְשָׂטוּ אַרְחוּי בְּאַתֵּר דָּא. כְּדִין קָם וְאֵתְמֹשִׁיךְ
אִיהוּ אֲבַתְרִייהוּ דְאָדָם וְאֵתְתִיהָ וְאֵתְדַבֵּק בְּהוּ וְגָרִים

לשון הקודש

משום שהוא זקמת הנהב. אוי למי
שנמשך אחריו, שהוא גורם לו מות ולכל
מי שהולך אחריו, וברי בארנוה. אדם
נמשך אחריו למטה ויורד לדעת בכל
מה שלמטה. כמו שיורד, כך נמשך
רצונו ודרכו אחריהם, עד שמגיעים
לנחש הנה ורואים תאות העולם ודרכיו
שטים במקום זה. אז קם, והוא נמשך
אחר אדם ואשתו ונדבק בהם, וגרם להם

המרירים, ויורד לפתות למטה עד שיפלו
לתוך רשתו.

הנחש הנה הוא מות שבעולם, והוא
נכנס במעיו הנסתרים של האדם. הוא
לצד שמאל. ויש נחש אחר של החיים
בצד ימין. שניהם הולכים עם בן האדם
כמו שבארנוה.

מכל חית השדה, שהרי כל שאר חיות
השדה אין בהם חכם להרע כמו זה,

לְהוּ מוֹתָא וּבְכַל דְּרֵי דְאַתּוּ אֲבַתְרִיָּהּ. עַד דְּמָטוּ
 יִשְׂרָאֵל לְטוֹרָא דְסִינֵי לָא פָּסַק זֹחֵמָא דִּילִיָּה מִעֲלָמָא.
 וְהָא אֶתְמַר. בִּינוּן דְּחָטוּ וְאֶתְדַבְּקוּ בְּאִילָנָא דְשָׂרִיא
 בֵּיהּ מוֹתָא לְתַתָּא. מַה כְּתִיב וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְיָ
 אֱלֹהִים מִתְּהִלָּךְ בְּגִן. מִתְּהִלָּךְ אִין פְּתִיב כָּאן. אֶלָּא
 מִתְּהִלָּךְ.

תָּא חֲזִי, עַד לָא חָטָא אָדָם, הָוָה סָלִיק וְקָאִים
 בְּחֻכְמָה דְנִהְירוּ עֲלָאָה. וְלָא הָוָה מִתְפָּרֵשׁ
 מֵאִילָנָא דְחַיִּי. בִּינוּן דְּאֶסְגִּי תִיאֻבְתָּא לְמַנְדַּע וּלְנִחְתָּא
 לְתַתָּא, אֶתְמַשְׁךְ אֲבַתְרִיָּהּ, עַד דְּאֶתְפָּרֵשׁ מֵאִילָנָא
 דְּחַיִּי. וַיֵּדַע רָע וְשָׁבַק טוֹב. וְעַל דָּא כְּתִיב (תהלים ה) פִּי
 לֹא אֵל חֲפִץ רָשָׁע אֶתָּה לֹא יִגְוֹךְ (דף נב ע"ב) רָע. כָּאן
 דְּאֶתְמַשְׁךְ בְּתַר רָע, לִית לִיָּה דִירָה עִם אִילָנָא דְחַיִּי.
 וְעַד לָא חָטָאוּ הָווּ שְׁמַעִין קָלָא מְלַעֲיָלָא וְהָווּ יָדְעִי
 חֻכְמָתָא עֲלָאָה וְקִיּוּמִי בְּקִיּוּמָא דְזִיָּהָרָא עֲלָאָה

לשון הקודש

ועומד בחכמת האור העליון ולא היה
 נפרד מעץ החיים. ביון שהגדיל תאוותו
 לדעת ולרדת למטה, נמשך אחריהם עד
 שנפרד מעץ החיים, וידע רע ועזב הטוב.
 ועל זה כתוב (תהלים ה) פי לא אל חפץ
 רשע אתה לא יגורך רע. מי שנמשך אחר
 רע, אין לו דירה עם עץ החיים.

ועד שלא חטאו, היו שומעים קול

מות ולכל הדורות שבאו אחריו. עד
 שהגיעו ישראל לחר סיני, לא פסקה
 והמתו מהעולם, והרי נתבאר. ביון
 שחטאו ונדבקו בעץ ששורה בו מות
 למטה, מה כתוב? וישמעו את קול ה'
 אלהים מתהלך בגן. מהלך אין כתוב
 כאן, אלא מתהלך.

כא ראה, עד שאדם לא חטא, היה עולה

וְלֹא דַחֲלִי. בֵּינוֹן דְּחֻטָּאוֹ אֲפִילוּ קָלָא דְלִתְתָּא לָּא הָיוּ
 יִכְלִין לְמִיקָם בֵּיתָה. בְּגוּוֹנָא דָּא עַד לָּא חֲבוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּשַׁעֲתָא דְקִיּוּמוֹ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְסִינֵי אֲתַעֲבַר
 מִנִּיחֵהוּ זוֹהֲמָא דְהָאֵי חִיּוּיָא. דְּהָא כִּדִּין בְּטוֹל יַעַר
 הָרַע הָוָה מַעְלָמָא וְדַחוּ לִיה מִנִּיחֵהוּ. וְכִדִּין אֲתַאֲחִידוּ
 בְּאִלְנָא דְחִי וְסִלְקוּ לְעִילָא וְלֹא נַחְתוּ לְתַתָּא.

כִּדִּין הָוּ יְדַעִין וְחֻמָּאן אֲסַפְקָלְרִיאן עֲלָאִין
 וְאֲתַנְהַרִין עֵינֵיהוּ וְחֻדָּאן לְמַנְדַּע וְלְמִשְׁמַע.
 וְכִדִּין חֲנַר לֹון קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא חֲגוּרִין דְּאֲתוּוֹן
 דְּשִׁמְיָה קְדִישָׁא דְלֹא יִיבּוֹל לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיהוּ הָאֵי
 חֻיָּא וְלֹא יִסָּב לֹון בְּקַדְמִיתָּא. בֵּינוֹן דְּחֻטָּאוֹ בְּעַגְלָא
 אֲתַעֲבַר מִנִּיחֵהוּ כָּל אַנּוּן דְּרַגִּין וְנַחְזִרִין עֲלָאִין.
 וְאֲתַעֲבְרוּ מִנִּיחֵהוּ אַנּוּן חֲגִירוּ מְזִינִין דְּאֲתַעֲבְרוּ מִשְׁמָא
 עֲלָאָה קְדִישָׁא. וְאֲמִשִּׁיכוּ עֲלֵיהוּ חֻיָּא בִישָׁא

לשון הקודש

אז היו יודעים ורואים אספקלריות
 עליונות, ועיניהם אורו ושמחים לדעת
 ולשמע. ואז חגר להם הקדוש ברוך הוא
 חגורות של אותיות שמו הקדוש שלא
 יוכל לשלט עליהם הנחש הזה ולא יטמא
 אותם כמו קדם. בין שחטאו בעגל,
 בטלו מהם כל אותן דרגות ואורות
 עליונים, ובטלו מהם אותן חגורות
 מזינות שהתעטרו מהשם העליון הקדוש,

מלמעלה והיו יודעים חכמה עליונה
 ועומדים בקיום של זהר העליון ולא
 פוחדים. בין שחטאו, אפלו קול שלמטה
 לא יכלו לעמד בו. כמו זה, עד שלא
 חטאו ישראל, בשעה שעמדו ישראל על
 הר סיני נתבטלה מהם זהמת הנחש
 הזה, שהרי אז בטול יצר הרע היה
 מהעולם ודחו אותו מהם, ואז נאחזו בעין
 החיים ועלו למעלה ולא ירדו למטה.

בְּמִלְקַדְמִין וְנִרְמוּ מוֹתָא לְכָל עֲלָמָא. וְלִבְתַּר מַה
 כְּתִיב (שמות לג) וַיֵּרָא אֶהְרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה
 וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיֵּירָאוּ מִגִּשְׁתֵּי אֱלֹוֵי.

תָּא חַזִּי, מַה כְּתִיב בְּקַדְמִיתָא (שמות יד) וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
 אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה וְכִלְהוּ חֲמָאן זַהְרִין עֲלָאִין
 וּמִתְנַהְרִין בְּאַסְפַּקְלָרְיָא דְנִהָרָא דְכְּתִיב, (שמות כ) וְכָל
 הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת. וְעַל יַמָּא הוּוּ חֲמָאן וְלֹא
 דְחֲלִין דְכְּתִיב, (שמות טו) זֶה אֱלֹוֵי וְאַנְוְהוּ. לִבְתַּר דְחֲטוּ,
 פְּנֵי הַסֶּרְסוֹר לֹא הוּוּ יְכָלוּן לְמַחְמֵי דְכְּתִיב (שמות לד)
 וַיֵּירָאוּ מִגִּשְׁתֵּי אֱלֹוֵי.

תָּא חַזִּי, מַה כְּתִיב בְּהוּ וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת עֲדָיִם מִהַר חוֹרֵב. דְּאַתְעֵבֵר מִנִּיחֵו אַנּוּן
 מִזִּינָן (דְּאַתְחַבְּרוּ בְּהוּ דִּיא דְאַתְחַבְּרוּ בְּהוּן)
 בְּטוֹרָא דְסִינֵי בְּגִין דְלֹא
 יִשְׁלֹוּט בְּהוּ הֵהוּא חוּיָא בִישָׂא. כִּינּוּן דְאַתְעֵבֵר מִנִּיחֵו

לשון הקודש

וְהַמְּשִׁיכוּ עֲלֵיהֶם נֶחֱשׁ הָרַע כְּמוֹ מִקְדָּם
 רואים ולא פוחדים, שְׂפָתוֹב (שם טו) זֶה אֱלֹוֵי
 וְאַנְוְהוּ אַחַר שְׂחַטָּאוּ, פְּנֵי הַסֶּרְסוֹר לֹא
 הָיוּ יְכוּלִים לִרְאוֹת, שְׂפָתוֹב (שם לד) וַיֵּירָאוּ
 מִגִּשְׁתֵּי אֱלֹוֵי.

בַּא רְאָה מַה פְּתוֹב בְּהֶם, (שם לב) וַיִּתְנַצְּלוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדָיִם מִהַר חוֹרֵב,
 שְׂפָטְלוּ מִהֶם אוֹתָם כְּלֵי זִין וְשִׁהַתְּחַבְּרוּ בְּהֶם
 וְשִׁהַתְּחַבְּרוּ בְּהֶם בְּהַר סִינֵי כְּדִי שְׂלֹא יִשְׁלֹוּט

וְנִרְמוּ מוֹתָא לְכָל הָעוֹלָם. וְאַחַר כֵּךְ מַה
 פְּתוֹב? (שמות לד) וַיֵּרָא אֶהְרֹן וְכָל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו
 וַיֵּירָאוּ מִגִּשְׁתֵּי אֱלֹוֵי.

בַּא רְאָה מַה פְּתוֹב בְּתַחֲלָה וְשִׁהַתְּחַבְּרוּ,
 וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה. וְכִלְהוּ
 רואים אורות עליונים ומאירים
 בְּאַסְפַּקְלָרְיָה שְׂמַאֲרָה, שְׂפָתוֹב, (שם כ)

מה כתיב, (שמות לג) ומשה יקח את האהל ונָטָה לו מחוץ למִתְנֶה הַרְחַק מִן הַמִּתְנֶה.

אמר רבי אלעזר מאי האי קרא לנבי האי. אלא בין דידע משה דאתעברו בנייהו דישראל אנון זינין עלאין, אמר הא ודאי מפאן ולהלאה חוּיָא בישא ייתי לדוירא בנייהו, ואי יקום מקדשא קא בנייהו, יסתאב. מיך ומשה יקח את האהל ונָטָה לו מחוץ למִתְנֶה הַרְחַק מִן הַמִּתְנֶה. בגין דחמא משה דהא כדן ישלוט חוּיָא בישא מה דלא תָּהּ מִקְדָּמַת דנא.

וקרא לו אהל מועד, וכי לא תָּהּ בְּקִדְמִיתָא אהל מועד. אלא בְּקִדְמִיתָא אהל סתם, השתא אהל מועד. מאי מועד. רבי אלעזר אמר לטב. ורבי אבא אמר לביש. רבי אלעזר אמר לטב מה מועד דאיהו יום תְּדוּחָה דְּסִיתָרָא דְּאִתּוּסְפָא בֵּיהּ

לשון הקודש

בנייהם - יטמא. מיך - ומשה יקח את האהל ונָטָה לו מחוץ למִתְנֶה הַרְחַק מִן הַמִּתְנֶה. כי ראה משה שחרי אז ישלט נחש רע מה שלא היה מקדם לזה.

וקרא לו אהל מועד, וכי לא היה בהתחלה אהל מועד? אלא בהתחלה אהל סתם, וכעת אהל מועד. מה זה מועד? רבי אלעזר אמר לטוב, ורבי אבא

בהם נחש רע. בין שבטלו מהם מה כתוב? (ש) ומשה יקח את האהל ונָטָה לו מחוץ למִתְנֶה הַרְחַק מִן הַמִּתְנֶה.

אמר רבי אלעזר, מה הפסוק הזה אל זה? אלא בין שידע משה שבטלו מישראל אותם כלי זין עליונים, אמר, חרי ודאי מפאן והלאה נחש רע יבא לדור בנייהם, ואם יקום פאן מקדש

קְדוּשָׁה (מה מועד) לֹא שֶׁלְטָא בֵּיהּ פְּגִימוֹתָא. אוֹף הָבֵא
קָרָא לָהּ בְּשֵׁמָא דָּא לְאַחֲזָאָה דְּהָא אֲתֵרְחִיק (חוי"א)
אֶהֱל מִפְּנֵינֵיהּ וְלֹא אֲתַפְּנִים וְעַל דָּא וְקָרָא לוֹ אֶהֱל
מוֹעֵד פְּתִיב.

וְרַבִּי אַבְא אָמַר לְבִישׁ דְּהָא בְּקִדְמִיתָא הוּוּה אֶהֱל
סְתָם פְּמָה דְּאֵת אָמַר, (ישעיה לג) אֶהֱל בַּל יִצְעֵן
בַּל יִסַּע יִתְדוֹתָיו לְנִצַּח. וְהִשְׁתָּא אֶהֱל מוֹעֵד.
בְּקִדְמִיתָא לְמִיחָב חֵיין אַרוּפִין לְעֵלְמִין דְּלֹא יִשְׁלוּט
בְּהוּ מוֹתָא. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה אֶהֱל מוֹעֵד פְּמָה דְּאֵת
אָמַר, (איוב ל) וּבֵית מוֹעֵד לְכָל חַי. הִשְׁתָּא אֲתֵיחִיב בֵּיהּ
זְמָנָא וְחֵיין קְצוּבִין לְעֵלְמָא. בְּקִדְמִיתָא לֹא אֲתַפְּנִים,
וְהִשְׁתָּא אֲתַפְּנִים. בְּקִדְמִיתָא חֲבֵרוֹתָא זְוּוּנָא דְּסִיחָרָא
בְּשֵׁמָשָׁא דְּלֹא יַעֲדוּן. הִשְׁתָּא אוֹהֱל מוֹעֵד זְוּוּנָא דְּלַהוּן
מְזִמֵּן לְזִמֵּן. וּבְגֵינֵי כֵּךְ וְקָרָא לוֹ אֶהֱל מוֹעֵד מַה דְּלֹא
הוּוּה קוּדְם.

לשון הקודש

הִיָּה אֶהֱל סְתָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה א) אֶהֱל בַּל יִצְעֵן בַּל יִסַּע יִתְדוֹתָיו לְנִצַּח, וְעַכְשָׁו אֶהֱל מוֹעֵד. בְּהִתְחַלָּה לְתַת חֵיִים אַרְכִּים לְעוֹלָמִים שְׁלֵא יִשְׁלַט בְּהֵם מוֹת, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה אֶהֱל מוֹעֵד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איוב ל) וּבֵית מוֹעֵד לְכָל חַי. עַכְשָׁו נִתֵּן בּוֹ זְמַן וְחֵיִים קְצוּבִים לְעוֹלָם. בְּהִתְחַלָּה לֹא נִפְגַּם, וְעַכְשָׁו נִפְגַּם. בְּהִתְחַלָּה חֲבֵרוֹתָא

אָמַר לְרַע. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר לְטוֹב – מַה מוֹעֵד שֶׁהוּא יוֹם חֲדוּה שֶׁל הַלְּבָבָה שְׁנַתוֹסְפָה בּוֹ קִרְשָׁה. וְמַה מוֹעֵדוֹ לֹא שׁוֹלְטַת בּוֹ חֲסָרוֹן, גַּם כָּאן קָרָא לָהּ בְּשֵׁם זֶה, לְהִרְאוֹת שְׁהַרִי הַתְּרַחֵק נִחְשׁוֹ אֶהֱל מִפְּנֵינֵיהֶם וְלֹא נִפְגַּם, וְעַל זֶה וְקָרָא לוֹ אֶהֱל מוֹעֵד פְּתוּב.

וְרַבִּי אַבְא אָמַר לְרַע – שְׁהַרִי בְּהִתְחַלָּה

השלמה מההשמטות (בין סימן מד – מה כולו. מראה מקומות תמצאהו בסוף הספר)
רַבִּי שְׁמֵעוֹן הָזֶה יְתִיב לִילָא חַד וְלָעִי בְּאוּרֵי תָא.
וְהוּוּ יְתָבִי קָמִיָּה רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי
יוֹסִי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה הָא כְּתִיב, (שמות לג) וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת עֵדָיִם מִהַר חוֹרֵב, וְקָאֲמַרִּינָן דְּנַרְמוּ מוֹתָא
עֲלֵיהוּ מִתְּהוּא זְמָנָא וְלָעִילָא, וְשְׁלִיט בְּהוּ הַהוּא חוּיָא
בִּישָׂא דְאָעֲדוּ לִיה מְנִיָּהוּ בְּקַדְמֵי תָא. יִשְׂרָאֵל תִּינַח.
יְהוֹשֻׁעַ דְּלָא חָטָא, אֲעֲדִי (ד"א אַתְעֲדִי) מְנִיָּה הַהוּא זִינָא
עֲלָאָה דְקַבִּיל עֲמַחוֹן בְּטוֹרָא דְסִינֵי אוּ לָא. (דף נג ע"א).

אִי תִימָא דְלָא אֲעֲדִי (ד"א אַתְעֲדִי) מְנִיָּה, אִי חֲכִי אֲמַאי
מִית פְּשָׁאָר בְּנֵי נְשָׂא. אִי תִימָא דְאֲתַעֲדִי מְנִיָּה,
אֲמַאי. וְהָא לָא חָטָא. דְּהָא אִיהוּ עִם מֹשֶׁה הָזֶה
בְּשַׁעְתָּא דְחָבּוּ יִשְׂרָאֵל. וְאִי תִימָא (ד"א לִ"ג דְּהָא) דְּלָא
קַבִּיל הַהוּא עֲטָרָא בְּטוֹרָא דְסִינֵי כְּמָה דְקַבִּילוּ

לשון הקודש

את עדים מהר חורב, ואמרנו שגרמו
 מות עליהם מאותו זמן ומעלה, ושולט
 בהם אותו נחש רע שהסירו אותו מהם
 בתחלה. נגיד ישראל, אבל יהושע שלא
 חטא, בטל ונתבטל ממנו אותו כלי זין
 עליון שקבל עם פה סיני או לא?

אם תאמר שלא בטל ממנו, אם כך,
 למה מת בפשאר בני אדם? אם תאמר
 שהוסר ממנו – למה? והרי לא חטא,
 שהרי הוא היה עם משה בשעה שהטאו

וזווג של הלבנה בשמש שלא יסורו,
 עכשו אהל מועד, הזווג שלהם מזמן
 לימן. ולכן קרא לו אהל מועד מה שלא
 היה קדם.

השלמה מההשמטות (בין סימן מד – מה) יש
 כאן כמה שורות

רבי שמעון היה יושב לילה אחד ועוסק
 בתורה, והיו יושבים לפניו רבי יהודה
 ורבי יצחק ורבי יוסי. אמר רבי יהודה,
 הרי פתוב (שמות לב) ויתנצלו בני ישראל

ישראל, אמאי.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים יא) **כִּי צְדִיק יִי צְדָקוֹת אֲהַב יִשְׂרָאֵל יִחְזוּ פָּנֵינוּ.** הַאִי קָרָא אָמְרוּ בֵּיהּ תַּבְּרִיָּא מָאִי דְקָאֲמְרוּ. אַבְל כִּי צְדִיק יִי, צְדִיק הוּא וּשְׁמִיָּה צְדִיק, וּבְגִינֵי כֹךְ צְדָקוֹת אֲהַב. יִשְׂרָאֵל, אִיהוּ יִשְׂרָאֵל. כְּמַה דְאַתְּ אָמַר צְדִיק וְיִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא יִחְזוּ פָּנֵינוּ כָּל בְּנֵי עֲלְמָא וְיִתְקִנוּ אֲרַחֲתֵיהוּ לְמִיתָךְ בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל בְּדָקָא יָאוּת. תָּא חַזִּי, כִּד דְאִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלְמָא לָא דִן לִיָּה אֶלָּא לְפִיּוֹם רֹבֵן דְבְנֵי נְשָׂא.

וְתָא חַזִּי, כִּד חַב אָדָם בְּאִילָנָא דְאֶבֶל מִנִּיהּ, גְּרָם לְהַחֲוֹא אִילָנָא דְשָׂרֵי בֵּיהּ מוֹתָא לְכָל עֲלְמָא. וְגָרִים פָּנֵינוּ לְאַפְרָשָׁא אֶתְתָּא מִבְּעֵלָה. וְקָאִים חוֹבָה דְפָנֵינוּ דָּא בְּסִיחָרָא עַד דְקֵיִמוּ יִשְׂרָאֵל בְּטוֹרָא דְסִינֵי. כִּיּוֹן דְקֵיִמוּ יִשְׂרָאֵל בְּטוֹרָא דְסִינֵי אֶתְעַבְּרַ

לשון הקודש

ויתקנו דרביהם ללכת בדרך ישרה כראוי. בא ראה, כשדן הקדוש ברוך הוא את העולם, אינו דן אותו אלא לפי רב בני האדם.

ובא וראה, כשחטא אדם בעץ שאכל ממנו, גרם לאותו עץ ששורה בו המות לכל העולם, וגרם פגם להפריד אשה מבעלה, ועמד חטא הפגם הזה בלבנה עד שעמדו ישראל בחר סיני. כיון

ישראל? ואם תאמר שלא קבל אותה עטרה בחר סיני כמו שקבלו ישראל – למה?

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים י) כִּי צְדִיק ה' צְדָקוֹת אֲהַב יִשְׂרָאֵל יִחְזוּ פָּנֵינוּ. בְּפִסּוּק זֶה אָמְרוּ הַחֲבֵרִים מַה שְּׁאָמְרוּ. אַבְל כִּי צְדִיק ה', צְדִיק הוּא וּשְׁמוֹ צְדִיק, וְלִכְּוֹן צְדָקוֹת אֲהַב. יִשְׂרָאֵל – הוּא יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר צְדִיק וְיִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה יִחְזוּ פָּנֵינוּ, כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם,

ההוא פְּנִימוֹ דְּסִיחָרָא וְקַיִמָּא לְאַנְהָרָא תְּדִיר.
 בִּיּוֹן דְּחָבוּ יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא, תָּבַת בְּמַלְקֵדְמִין סִיחָרָא
 לְאַתְפִּנְמָא. וְשִׁלְטָא חוּיָא בִּישָׂא וְאַחִיד בָּהּ
 וּמְשִׁיךְ לָהּ לְגַבִּיהָ. וְכַד יַדַּע מֹשֶׁה דְּחָבוּ יִשְׂרָאֵל
 וְאַתְעֵבֵר מַנְיָהּוּ אַנּוּן זַיִינִין קַדִּישִׁין עֲלָאִין, יַדַּע וְדַאי
 דְּהָא חוּיָא אַחִיד בִּיהּ בְּסִיחָרָא לְאַמְשַׁנָּא לָהּ לְגַבִּיהָ
 וְאַתְפִּנְיַמַּת. בְּדִין אִפִּיק לָהּ לְבַר.

וְכִיּוֹן דְּקַיִמָּא לְאַתְפִּנְמָא אַף עַל גַּב דִּיהוֹשֻׁעַ קָאִים
 בְּעֵטְרָא דְּזַיִינִין דִּילֵיהּ, בִּיּוֹן דְּפְנִימֵי שְׂרָיָא בָּהּ
 וְאַתְהַדְרַת בְּמָה דְּאַתְפִּנְיַמַּת בְּחֻבָּא דְּאָדָם, לָא יָכִיל
 בַּר נָשׁ לְאַתְקַיִמָּא. בַּר מֹשֶׁה דְּהוּהָ שְׁלִיט בָּהּ וּמִזִּיתֵיהּ
 הָוָה בְּסֵטְרָא אַחְרָא עֲלָאָה. וְעַל דָּא לָא הָוָה רְשׁוּ
 בָּהּ לְקַיִמָּא לִיהוֹשֻׁעַ תְּדִיר וְלֹא לְאַחְרָא. וְעַל כֵּן
 אֶהְלֵ מוֹעֵד קָרִי לֵיהּ. אֶהְלֵ דְּהָא שְׂרָיָא בִּיהּ זְמַן קָצִיב
 לְכָל עֲלָמָא.

לשון הקודש

וּנְפִנְמָה, וְאֵז הוֹצִיא אוֹתָהּ חוּצָה.
 וְכִיּוֹן שְׁעֻמְדָּה לְהַפְגֵּם, אַף עַל גַּב
 שִׁיְהוֹשֻׁעַ עִמָּד בְּעֵטְרָה שֶׁל כְּלֵי הַזֶּזֶן
 שֶׁלּוֹ, בִּיּוֹן שְׁהַפְגֵּם שָׂרָה בָּהּ וְחֻזְרָה כְּמוֹ
 שְׁנַפְנָמָה בְּחֻטָּא שֶׁל אָדָם, לָא יָכִיל
 אָדָם לְהַתְקִימָם, פָּרַט לְמֹשֶׁה שְׂהִיָּה שׁוֹלֵט
 בָּהּ, וּמִזִּיתֵיהּ בְּצַד אַחַר עֲלִיּוֹן. וְעַל זֶה
 לָא הָיָה רְשׁוּת בָּהּ לְקַיִם אֶת יְהוֹשֻׁעַ

שְׁעֻמְדוֹ יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינִי, כְּטַל מִקָּדָם
 אוֹתוֹ פְּגָם הַלְבָנָה, וְעֻמְדָּה לְהַאִיר תְּמִיד.
 בִּיּוֹן שְׁחֻטָּאוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא, שָׂבָה
 הַלְבָנָה לְהַפְגֵּם כְּמוֹ מַקְדָּם, וְשִׁלְטַת הַנְּחָשׁ
 הָרַע וְאַחֲזוּ בָּהּ וּמְשִׁיךְ אוֹתָהּ אֵלָיו. וְכַשְׂנִידַע
 מֹשֶׁה שְׁחֻטָּאוֹ יִשְׂרָאֵל וְהוֹסֵר מִקָּדָם אוֹתָם
 כְּלֵי זֶזֶן קְדוּשִׁים עֲלִיּוֹנִים, יַדַּע וְדַאי שְׂהִירֵי
 הַנְּחָשׁ אַחֲזוּ בַּלְבָּנָה לְהַמְשִׁיכָהּ אֵלָיו

וְעַל דָּא רִזָּא דְמַלְתָּה, אֵית יְמִינָא לְעֵילָא וְאֵית יְמִינָא
 לְתַתָּא. אֵית שְׂמַאלָא לְעֵילָא וְאֵית שְׂמַאלָא
 לְתַתָּא. אֵית יְמִינָא לְעֵילָא בְּקַדְשָׁה עֲלָאָה. וְאֵית
 יְמִינָא לְתַתָּא דְאִיהוּ בְּסִטְרָא אַחְרָא. אֵית שְׂמַאלָא
 לְעֵילָא בְּקַדְשָׁה עֲלָאָה לְאַתְעָרָא רְחִימוּתָא לְאַתְקַשְׁרָא
 סִיחָרָא בְּאַתְר קַדִּישָׁא לְעֵילָא לְאַתְנַהֲרָא. וְאֵית
 שְׂמַאלָא לְתַתָּא דְאַפְרִישׁ רְחִימוּתָא דְלְעֵילָא וְאַפְרִישׁ
 לָהּ מְלֵאנְהָרָא בְּשִׁמְשָׁא וְלְאַתְקַרְבָּא בְּהִדְיָה. וְדָא הוּא
 סִטְרָא דְחַוְיָא בִּישָׁא.

דְּכִד שְׂמַאלָא דָּא דְלְתַתָּא אַתְעָרַת פְּדִין מְשִׁיךְ לָהּ
 לְסִיחָרָא וְאַפְרִישׁ לָהּ מְלְעֵילָא וְאַתְחַשְׁבַּת
 נְהוּרָאָה וְאַתְדַּבְּקַת בְּחַוְיָא בִּישָׁא. וְכַדִּין שְׂאִיבַת
 מוֹתָא לְתַתָּא לְנִלְאָ וְאַתְדַּבְּקַת בְּחַוְיָא וְאַתְרַחַקַת
 מֵאִילָנָא דְחַוְיָא.

לשון הקודש

במקום קדוש למעלה להאיר, ויש שמאל
 למטה שמפריד אהבה שלמעלה,
 ומפריד אותה מלהאיר בשמש
 ולהתקרב אליו, וזהו צד של הנחש הרע.
שכששמאל הנה שלמטה מתעורר, אז
 מושך את הלבנה ומפריד אותה
 מלמעלה ונחשף אורה ונדבקת בנחש
 הרע, ואז שואבת מות למטה לכל
 ונדבקת בנחש ומתרחקת מעין החיים.

תמיד ולא אחר. ועל כך אהל מועד
 קראו לו. אהל, שהרי שורה בו זמן
 קצוב לכל העולם.

ועל זה סוד הדבר – יש ימין למעלה ויש
 ימין למטה. יש שמאל למעלה ויש
 שמאל למטה. יש ימין למעלה בקדשה
 עליונה, ויש ימין למטה שהוא בצד
 האחר. יש שמאל למעלה שהוא בקדשה
 עליונה לעורר אהבה לקשר את הלבנה

וְעַל דָּא גָרִים מוֹתָא לְכָל עֲלָמָא. וְדָא הוּא דְכִדִּין
 אִסְתְּאַבַּת מִקְדָּשָׁא עַד זְמַן קָצִיב דְּאַתְקַנַּת
 סִיְהָרָא וְתַבַּת לְאַנְהָרָא וְדָא הוּא אֶהֱל מוּעֵד. וְעַל דָּא
 יְהוֹשֻׁעַ לֹא מִית אֱלָא בְּעִטָּא שְׁל נַחֲשׁ דָּא דְקָרִיב
 וּפְגִים מִשְׁכָּנָא בְּדִקְדָּמִיתָא. וְדָא הוּא רָזָא דְכְּתִיב,
 (שמות לג) וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נּוּן נֶעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֶהֱל.
 דְּאַף עַל גַּב דְּאִיְהוּ נֶעַר לְתַתָּא לְקַבְּלָא נְהוּרָא, לֹא
 יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֶהֱל. כִּמְה דְּאַתְפְּגִים דָּא הָכִי נָמִי
 אִתְפְּגִים דָּא. אִף עַל גַּב דְּזַיִינָא קִדִּישָׁא הוּא לִיְה.
 כִּיּוֹן דְּאַתְפְּגִים סִיְהָרָא הָכִי הוּא וְדָאִי לֹא אִשְׁתְּזִיב
 בְּלַחֲדוּדֵי מַנְיָה מִהַהוּא גְּזוּנָא מִמָּשׁ.

תָּא חַזִּי, כְּגִזוּנָא דָּא כִּיּוֹן דְּחַב אָדָם נָטַל קְדָשָׁא
 בְּרִידָא הוּא מַנְיָה אַנּוּן זַיִינֵי אִתְזוּן נְהִירִין
 קִדִּישִׁין דְּאַעֲטֵר לִיְה קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא. וְכִדִּין דְּחֵלוּ
 וַיִּדְעוּ דְּהָא אִתְפְּשְׁטוּ מַנְיָהוּ דְּדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּדְעוּ

לשון הקודש

לְקַבְּלָא אֹר, לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֶהֱל. כְּמוֹ
 שְׁנַפְגָּם זֶה – כִּךְ גַּם נַפְגָּם זֶה, אִף עַל גַּב
 שְׁכָלֵי זֵין קְדוּשׁ הִנֵּה לוֹ. כִּיּוֹן שְׁנַפְגָּמָה
 הִלְכְּנָה, כִּךְ הוּא וְדָאִי לֹא נִצַּל לְכַדוֹ
 מִמֶּנּוּ מֵאוֹתוֹ נּוּן מִמָּשׁ.

בַּא רְאָה, כְּמוֹ זֶה, כִּיּוֹן שְׁחָטָא אָדָם, נָטַל
 הַקְּדוּשׁ בְּרִידָא הוּא מִמֶּנּוּ אוֹתָם כְּלֵי זֵין,
 אוֹתִיּוֹת מְאִירוֹת קְדוּשׁוֹת שְׁעֵטֵר אוֹתוֹ

וְעַל זֶה גָרִים מוֹתָא לְכָל הָעוֹלָם. וְזֵהוּ
 שְׂאֵז נִטְמָא הַמְּקָדֵשׁ עַד זְמַן קָצִיב
 שְׁנַתְקַנָּה הִלְכְּנָה וְשָׁבָה לְהָאִיר, וְזֵהוּ
 אֶהֱל מוּעֵד. וְעַל זֶה יְהוֹשֻׁעַ לֹא מִית אֱלָא
 בְּעִטָּיו שְׁל הַנַּחֲשׁ הַזֶּה שְׁקָרַב וּפְגִים אֶת
 הַמְּקָדֵשׁ כְּמוֹ קִדְּם. וְזֵהוּ סוּד הַכְּתוּב (שמות
 א) וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נּוּן נֶעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ
 הָאֶהֱל. שְׂאִף עַל גַּב שְׁהוּא נֶעַר לְמִפְּהָ

כי ערומים הם. בקדמיתא הווי מתלבשין באנון
 בתרי יקר מזינין דאנון חירו מפלא. פיון דחבו
 אתפשטו מנייהו. וכדין ידע דהא מותא קרי לון.
 וידעו דאתפשטו מחירו דכלא. ונרמו מותא לון
 ולכל עלמא. (דף נג ע"ב)

ויתפרו עליה תאנה הא אוקימנא דאוליפו כל זייני
 חרשין וקוסמין ואחידו בהאי דלתתא כמה
 דאתמר. והיא שעתא אתגרע זקיפו וקומה דאדם
 מאה אפין. וכדין אתעביד פרודא וקאים אדם בדינא
 ואתלטיא ארעא והא אוקימנא:

ויגרש את האדם. אמר רבי אלעזר לא ידענא
 מאן עביד תרוכין למאן. אי קדשא ברין
 הוא עביד תרוכין לאדם אי לא. אבל מלה אתהפיד
 ויגרש את, א"ת דייקא. ומאן גרש את, האדם. האדם

לשון הקודש

כל מיני בשפים וקסמים ונאחזו בזה
 שלמטה, כמו שנתבאר. באותה שעה
 נגרעה הזקיפות וקומת האדם מאה
 אמות. ואז נעשה פרוד, ועמד אדם בדין
 והתקללה הארץ, והרי בארנו.

ויגרש את האדם. אמר רבי אלעזר,
 לא ידעתי מי עשה גרושין למי, אם
 הקדוש ברוך הוא עשה גרושין לאדם
 אם לא. אבל הדבר התהפך, ויגרש

הקדוש ברוך הוא. ואז פחדו, וידעו
 שהרי התפשטו מהם. והו שבתוב וידעו
 כי עירפם הם. בהתחלה היו מתלבשים
 באותם בתרי כבוד מזינים שהם חרות
 מהכל. פיון שחטאו, התפשטו מהם, ואז
 ידעו שהרי הפנות קורא להם, וידעו
 שהפשטו מחרות הכל, ונרמו מות להם
 ולכל העולם.

ויתפרו עליה תאנה. הרי פרשנו שלמדו

וְדַאי גֵרֵשׁ אֶת. וּבְגִין דָּא כְּתִיב וַיִּשְׁלַחְהוּ יי אֱלֹהִים
 מִגֵּן עֵדֶן. אִמְאִי וַיִּשְׁלַחְהוּ, בְּגִין דְּגֵרֵשׁ אָדָם אֶת
 בְּדִקְאִמָּרֵן. וַיִּשְׁכֹּן, אִיהוּ אֲשֶׁרִי לֹון בְּאַתֵּר דָּא דְאִיהוּ
 גְרִים וְסִתִּים אֹרְחִין וְשְׁבִילִין וְאֲשֶׁרִי דִינִין עַל עֲלָמָא
 וְאִמְשִׁיד לְוֹטִין מִתְּהוּא יוֹמָא וְלַעִילָא.

וְאֵת לַהֵט הַחֶרֶב הַמִּתְּהַפֶּכֶת, כָּל אֲנֹן דְּשָׂרִיין
 בְּקֹזְפֵי דִינִין עַל עֲלָמָא, דְּמִתְּהַפְּכִין לְגֹזְזִין
 סְגִיִּין בְּגִין לְאַתְּפָרְעָא מֵעֲלָמָא. לְזִמְנִין גּוֹבְרִין לְזִמְנִין
 נָשִׁין לְזִמְנִין אֲשָׁא מְלַחְטָא וְלְזִמְנִין רוּחִין דְּלִית מָאן
 דְּקָאִים בְּהוּ. וְכָל דָּא לְשִׁמּוֹר אֶת דְּרָךְ עֵץ הַחַיִּים
 דְּלֹא יוֹסִיפֹן לְאַבְרָאָא בְּקִדְמִיתָא. לַהֵט הַחֶרֶב, אֲנֹן
 דְּמְלַחְטָאן אֲשָׁא וְקוֹסְטִירִי עַל רְאִשֵׁיהוּן דְּרִשִׁיעִיא
 וְחִיבִיא. וּמִתְּהַפְּכִין גְּזֹזִין לְכַמְּה זַיִנִין לְפִנּוּם אֶרְחִייהוּ
 דְּבְנֵי נָשָׂא. וְעַל דָּא לַהֵט כְּמָה דְאֵת אָמֵר (מלאכי ג)

לשון הקודש

שְׁמֵתֵּהֶפְכִים לְגֹזְזִים רַבִּים כְּדֵי לְהַפְרֵעַ
 מִהָעוֹלָם. לַפְעָמִים אֲנָשִׁים וְלַפְעָמִים
 נָשִׁים. לַפְעָמִים אִשׁ לֹוֹהֶטֶת וְלַפְעָמִים
 רוּחֹת שָׂאִין מִי שְׁנַעֲמַד בָּהֶם. וְכָל זֶה
 לְשִׁמּוֹר אֶת דְּרָךְ עֵץ הַחַיִּים שְׁלֹא יוֹסִיפוּ
 לְהִרְעַע בְּמִקְדָּם. לַהֵט הַחֶרֶב - אֵלּוּ
 שְׁמֵלֶחֶטִים אִשׁ וְתִלְיָנִים עַל רְאִשֵׁי
 הַרְשָׁעִים וְהַחֹטְאִים. וְהַגְּזֵזִים מִתְּהַפְּכִים
 לְכַמְּה מִינִים לְפִי דְרָכֵי בְנֵי הָאָדָם, וְעַל
 זֶה לַהֵט, כְּמוֹ שְׁנַעֲמַר (מלאכי א) וְלַהֵט אֶתֶּם

אֵת, אִ"ת דּוֹקָא, וּמִי גֵרֵשׁ אֶת? הָאָדָם.
 הָאָדָם וְדַאי גֵרֵשׁ אֶת, וְלִכְּן כְּתוּב
 וַיִּשְׁלַחְהוּ ה' אֱלֹהִים מִגֵּן עֵדֶן לְמָה
 וַיִּשְׁלַחְהוּ? מִשּׁוּם שְׁגֵרֵשׁ אָדָם אֶת, כְּפִי
 שְׁבִארְנוּ. וַיִּשְׁכֹּן - הוּא הַשָּׂרָה אוֹתָם
 בְּמִקּוּם זֶה. שְׁהוּא גְרָם וְסִתָּם דְּרָכִים
 וְשְׁבִילִים וְהַשָּׂרָה דִינִים עַל הָעוֹלָם,
 וְהַמְשִׁיד קְלָלוֹת מֵאוֹתוֹ יוֹם וּמַעְלָה.

וְאֵת לַהֵט הַחֶרֶב הַמִּתְּהַפֶּכֶת, כָּל אֵלּוּ
 שְׁשֵׁרוּנִים בְּזוּרְקֵי הַדִּינִים עַל הָעוֹלָם,

וְלֵהִט אֹתָם הַיּוֹם הַבֶּּא וְגו' וְהָא אֶתְמַר. הַחֶרֶב דָּא
 חֶרֶב לַיִי בְּמָה דְאֵת אָמַר, (ישעיה לד) חֶרֶב לַיִי מְלֵאָה
 דָּם וְגו'.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְהֵט חֶרֶב (אפילו) כָּל אַנּוּן קַסְטְרִין
 דְּלִתְתָּא דְּמִתְחַפְּכִין מְדִיוֹקְנָא לְדִיוֹקְנָא בְּלַחֲוֹן
 מִמֶּנּוּ עַל עֲלֵמָא לְאַבְאָשָׁא וְלֵאסְטָאָה לֹון לְחִיבֵי
 עֲלֵמָא דְּעֵבְרִין עַל פְּקוּדֵי דְּמֵאֲרִיחֹון.

תָּא חַיִּי, בִּינֹן דְּחָב אָדָם אֲמַשִּׁיךְ עֲלֵיהּ כְּמָה זַיִּנִין
 בִּישִׁין וְכְמָה גְרַדִּינִי נְמוּסִין וְדַחִיל מְכַלְהוּ וְלֵא
 יְכִיל לְקַיִמָא עֲלֵייהוּ. שְׁלֵמָה יָדַע חֲכַמְתָּא עֲלָאָה וְשׁוּי
 לִיהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲטָרָא דְּמַלְכוּתָא וְהוּוּ דַחֲלוּ
 מִנִּיהּ כָּל עֲלֵמָא. בִּינֹן דְּחָב אֲמַשִּׁיךְ עֲלֵיהּ כְּמָה זַיִּנִין
 בִּישִׁין וְכְמָה גְרַדִּינִי נְמוּסִין וְדַחִיל מְכַלְהוּ וְכַדִּין יְכִילוּ
 לְאַבְאָשָׁא לִיהּ וּמָה דְּהוּוּ בִּידִיהּ נְטָלוּ מִנִּיהּ.

לשון הקודש

עָלִיו כְּמָה מִינִים רַעִים וְכְמָה בַּעֲלֵי דִינִים,
 וּפְחַד מְכַלְמִם וְלֵא יְכִיל לַעֲמֹד עֲלֵיהֶם.
 שְׁלֵמָה יָדַע חֲכַמָּה עֲלִיוּנָה, וְשֵׁם לוֹ
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲטַרְת מַלְכוּת, וְכֹל
 הָעוֹלָם הִנֵּה פוֹחַד מִמֶּנּוּ. בִּינֹן שְׁחַטָּא,
 הַמְשִׁיךְ עָלָיו כְּמָה מִינִים רַעִים וְכְמָה
 בַּעֲלֵי דִינִים, וּפְחַד מְכַלְמִם, וְאֵו יְכִילוּ לְהַרַע
 לוֹ. וּמָה שְׁהִיָּה בְּיָדוֹ לְקַחוּ מִמֶּנּוּ.

הַיּוֹם הַבֶּּא וְגו', וְהָרִי נֶאֱמַר. הַחֶרֶב - זוֹ
 חֶרֶב לְה', כְּמוֹ שְׁנֵאֱמַר (ישעיה לד) חֶרֶב לְה'
 מְלֵאָה דָּם וְגו'.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לְהֵט חֶרֶב - וְאַפְלוּ
 כָּל אֹתָם הַמְמַנִּים שְׁלֵמָטָה שְׂמֵת־הַפְּכִים
 מִדְּמוּת לְדְמוּת, כְּלָם מְמַנִּים עַל הָעוֹלָם
 לְהַרַע וּלְהַסְטוֹת אֵת רַשְׁעֵי הָעוֹלָם
 שְׁעוֹבְרִים עַל מִצְוֹת רַבּוֹנָם.

בֵּא רֵאָה, בִּינֹן שְׂאָדָם חֲטָא, הַמְשִׁיךְ